

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 23 marca 2026 roku

Sprawa: Odpowiedź na interpelację nr 15724
Znak sprawy: PAD7.054.2.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiedź na interpelację nr 15724

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 15724 Pani Poseł Małgorzaty Tracz dotyczącą „definicji napoju objętego opłatą cukrową w projekcie ustawy zmieniającej ustawę o zdrowiu publicznym”, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 12a ust.1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o *zdrowiu publicznym*, opłacie podlega napój z dodatkiem cukrów będących monosacharydami lub disacharydami oraz środków spożywczych zawierających monosacharydy lub disacharydy, oraz substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008, a także z dodatkiem kofeiny lub tauryny.

Z kolei zgodnie z art. 12b ust. 1, napojem jest wyrób w postaci napoju oraz syrop będący środkiem spożywczym, ujęty w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w klasach 10.32 i 10.89 oraz w dziale 11, w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie.

Przez określenie „substancje występujące naturalnie” należy rozumieć substancje, które nie zostały dodane do produktu, ale są w jego składzie wskutek naturalnego występowania zgodnie z jego charakterystyką (tj. etykieta). Przykładem może być naturalna zawartość cukrów w sokach owocowych 100% czy kofeina obecna w naparze kawowym.

Tym samym napój zawierający wyłącznie naturalnie występujące cukry – jak sok owocowy 100% – nie podlega opłacie. Jeżeli jednak sok zostanie użyty jako składnik innego napoju, np. w celach słodzących, to w powstałym produkcie cukry pochodzące z takiego soku nie są już traktowane jako występujące naturalnie.

Od wejścia w życie ustawy z dnia 14 lutego 2020 r. o *zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów*, tj. ustawy wprowadzającej opłatę od środków spożywczych, intencją ustawodawcy było, aby wysokość opłaty od napojów uznanych za podlegające opłacie była obliczana od całkowitej zawartości cukrów. Wynika to z faktu, że stosowane metody oznaczania zawartości w produkcie poszczególnych cukrów, jak i cukrów ogółem nie pozwalają rozróżnić, które cukry w napoju są pochodzenia naturalnego, a które zostały dodane w procesie produkcji jako odrębny składnik.

Obecnie obowiązująca definicja napoju spowodowała jednak szereg wątpliwości interpretacyjnych i sporów pomiędzy organami podatkowymi a podmiotami biorącymi udział w obrocie napojami. W związku z tym w projekcie ustawy o *zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw* (UD290) przewiduje się doprecyzowanie tej definicji. Projektowane przepisy mają jednoznacznie wskazywać, że napojem jest płyn do bezpośredniego spożycia (...) z dodatkiem cukrów będących monosacharydami lub disacharydami, środków spożywczych zawierających monosacharydy lub disacharydy lub substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008, a także z dodatkiem kofeiny lub tauryny.

Jednocześnie, aby uniknąć wątpliwości w zakresie sposobu dokonywania obliczenia wysokości należnej opłaty, zaproponowano wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym do podstawy obliczenia opłaty przyjmuje się zawartość cukrów w napoju wskazaną w informacji o wartości odżywczej umieszczonej na etykiecie napoju. Rozwiązanie to nie zmienia dotychczasowego sposobu obliczania opłaty, lecz doprecyzowuje, że opłata jest obliczana od ilości cukrów dodanych do napoju, jak i występujących w napoju naturalnie - wykazanej w informacji o wartości odżywczej podanej przez producenta.

Jak wynika z powyższego, napój zostanie objęty opłatą, jeżeli w procesie jego produkcji dodano cukry lub środki spożywcze zawierające cukry (np. sok owocowy, syrop klonowy). „Zawartość cukrów” odnosi się natomiast do łącznej ilości wszystkich cukrów wykazanej na etykiecie produktu, zarówno pochodzenia naturalnego, jak i dodanych.

W konsekwencji, napój roślinny, który zawiera wyłącznie cukry powstałe w trakcie procesu jego produkcji, czyli substancje występujące w nim naturalnie, (pochodzące np. z owsa lub migdałów), nie podlega opłacie od środków spożywczych. Procedowany projekt UD290 nie przewiduje zmian w tym zakresie.

Należy również podkreślić, że opłatą – tak jak dotychczas – nie będą objęte napoje niezawierające dodanego cukru ani środków spożywczych zawierających cukier, w szczególności soki 100%. Opłacie nie będą podlegały także napoje zawierające co najmniej 20% soku oraz nie więcej niż 5 g cukru w przeliczeniu na 100 ml.

Rozwiązania te pozostają elementem polityki wspierającej dokonywane przez konsumentów prozdrowotnych wyborów oraz preferowanie napojów o naturalnym składzie, bez dodatku cukrów i substancji słodzących.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów